

Πολιτική

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΩΣ ΑΠΟΔΕΧΘΗΚΕ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ • ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΠΡΟΤΑΣΗ

Νέο μηχανισμό στήριξης χωρίς ΔΝΤ ζητεί τώρα ο Γιώργος από τον Ρόμπαϊ

Δεν έχει κλείσει για την κυβέρνηση το θέμα του μηχανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη δανειακή στήριξη της χώρας μας ή όσων χωρών έχουν ανάγκη, παρά την απόφαση που έλαβε η σύνοδος κορυφής με τη σύμφωνη γνώμη του πρωθυπουργού πριν από οχτώ μέρες στις Βρυξέλλες.

Του ΠΑΝΟΥ ΣΩΚΟΥ

Μπορεί ο Γ. Παπανδρέου να έχει χαρακτηρίσει, λόγω ανάγκης, τη συμφωνία σημαντική για τη χώρα, όμως όπως όλα δείχνουν, ψάχνει να βρει τον καταλληλότερο χρόνο και τρόπο να επαναφέρει το θέμα με νέο σχέδιο, προκειμένου ο μηχανισμός να βελτιωθεί ή να αλλάξει.

Το πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση θα το κάνει, όπως ο ίδιος έχει πει, όταν θα συνεδριάσει η ομάδα εργασίας που θα συστήσει για το θέμα ο πρόεδρος της Ε.Ε. βαν Ρόμπαϊ.

Πρόβλημα, η διαμάχη

Στην κυβέρνηση δεν κρύβουν πλέον ότι η συμφωνία δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της χώρας και ότι η διαμάχη που έχει ξεσπάσει μεταξύ Ε.Ε. και ΔΝΤ για το ποιος θα έχει το πάνω χέρι, κάνει κακό παρά καλό. Εκτιμούν βεβαίως ότι ο μηχανισμός θα αποδώσει από το καλοκαίρι και μετά. Όμως κι αυτό είναι αμφίβολο, γιατί όσο οι αγορές ξέρουν πως η χώρα μας τα επόμενα δύο χρόνια θα αναγκαστεί να δανειστεί πάνω από 150.000.000 ευρώ, δεν έχουν λόγο να ρίξουν τα επιτόκια. Επιπλέον οι αυστηροί όροι εφαρμογής της συμφωνίας των Βρυξελλών δίνουν

Στον πρόεδρο της Ε.Ε. βαν Ρόμπαϊ (αριστερά) στηρίζει τώρα τις ελπίδες του ο Γ. Παπανδρέου καθώς Μέρκελ, Σαρκοζί και Θαπατέρο δεν έδωσαν τη λύση που περίμενε για το μηχανισμό στήριξης

στις αγορές τεράστια περιθώρια αντίστασης. Επ' αυτού την περασμένη Τρίτη ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, μιλώντας σε δημοσιογράφους, είπε ότι οι αγορές έχουν τη δική τους λογική και δεν υπακούουν στον μηχανισμό επειδή βλέπουν ότι το κείμενο της απόφασης έχει πολλές ασάφειες.

Μέχρι στιγμής αυτές οι δεύτερες σκέψεις της κυβέρνησης έχουν εκφραστεί τόσο από τον ίδιο τον πρωθυπουργό όσο και από κορυφαία κυβερνητικά στελέχη, όπως ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Θ. Πάγκαλος, που δήλωσε προχθές ότι δεν είναι ικανοποιημένος.

Ο Γ. Παπανδρέου, όπως έγραψε την Τετάρτη η «Ε», κράτησε για πρώτη φορά στο υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Τρίτης σαφείς αποστάσεις από τη συμφωνία, λέγοντας: «Στο τραπέζι υπάρχουν και οι δικές μας προτάσεις, όπως

και οι προτάσεις των σοσιαλιστών για έναν μηχανισμό στήριξης πιο αποτελεσματικό, πιο πρακτικό και πιο γρήγορο για τις δανειακές ανάγκες των χωρών. Η συζήτηση θα ανοίξει με την ομάδα εργασίας που προτάθηκε και υιοθετήσε ο πρόεδρος της Ε.Ε. βαν Ρόμπαϊ. Εκεί θα συζητήσουμε για να μπορούμε να προωθήσουμε μια πιο αποτελεσματική πρόταση».

Μια μέρα μετά, ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Θ. Πάγκαλος, μιλώντας στην εκπομπή Press της NET, είπε: «Δεν είμαι ικανοποιημένος από τη συμφωνία στις Βρυξέλλες. Η Ε.Ε. δεν έχει συνειδητοποιήσει ακόμα ότι χρειάζεται ισχυρή άμυνα εναντίον των κερδοσκοπών. Δεν είμαι ικανοποιημένος και πρέπει να κάνουμε προσπάθειες όλοι όσοι συνειδητοποιούμε την ανάγκη ισχυροποίησης του ευρώ για την ευρωπαϊκή ενοποίηση». Επίσης ο κυβερνητικός εκ-

πρόσωπος Γ. Πεταλωτής μιλώντας την Τετάρτη στο Αλτερ είπε ότι η κυβέρνηση αποδέχθηκε τη συμφωνία των Βρυξελλών γιατί δεν είχε άλλη επιλογή.

Η νέα πρόταση

Τα βασικά χαρακτηριστικά της «πιο αποτελεσματικής πρότασης», για την οποία μιλάει ο κ. Παπανδρέου αλλά και οι Ευρωπαίοι σοσιαλιστές, είναι τα εξής:

✕ Ο μηχανισμός να είναι μόνο ευρωπαϊκός χωρίς τη συμμετοχή του ΔΝΤ, που έχει δικούς του κανόνες και θέλει να τους επιβάλλει όπου κι όσο εμπλέκεται.

✕ Να είναι πιο γρήγορος, που σημαίνει ότι η ενεργοποίησή του να γίνεται με απόφαση της Κομισιόν μόλις το αιτηθεί η χώρα που τον έχει ανάγκη και να μην απαιτούνται: πρώτον, ομόφωνη απόφαση της συνόδου κορυφής και δεύτερον, η χώρα που χρειάζεται στήριξη να έχει φθάσει σε σημείο που να μην μπορεί πλέον να δανειστεί από τις αγορές.

✕ Ο μηχανισμός να δίνει τη δυνατότητα στην Κομισιόν να δανείζεται αυτή για λογαριασμό της χώρας που έχει ανάγκη και με την εγγύηση των χωρών-μελών και στη συνέχεια να αποδίδει τα χρήματα.

Είναι αμφίβολο μέχρι τη σύνοδο κορυφής του Ιουνίου να υπάρξει κάποια εξέλιξη. Όλα βέβαια εξαρτώνται από τη Γερμανία, τις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα αυτή και την καγκελάριο Μέρκελ, που μέχρι τότε θα έχει ξεπεράσει τον κάβο των εκλογών στη Βεσφαλία, που ήταν το μεγάλο της πρόβλημα μέχρι τώρα. ♦

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΚΟΡΑΗ

Αργεί πολύ η ανάρσταση για τη Ν.Δ. Ο Σαμαράς συνεχίζει να πληρώνει ακριβά τον Καραμανλή. Πέντε μήνες μετά την αλλαγή της ηγεσίας, το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης συνεχίζει να βρίσκει μπροστά του το αμαρτωλό κυβερνητικό του παρελθόν. Η δημοσκοπική εικόνα της Ν.Δ. παραπέμπει στα επίπεδα της ταπεινωτικής ήττας της 4ης Οκτωβρίου 2009 και ό-

Η Ν.Δ. πληρώνει ακόμα τα λάθη του Κ. Καραμανλή

ποια πρωτοβουλία κι αν αναλαμβάνεται, στην ουσία πέφτει στο κενό. Ο Κώστας Καραμανλής εξελίσσεται το μεγαλύτερο βαρίδι της νέας ηγεσίας. Η αρχική αμηχανία που προκάλούσε η ηχηρή απουσία του άρχισε να μετατρέπεται σε έντονη δυσανεξία. Οι αρνητικές αντιδράσεις στο πρόσωπό του είναι πολλές. Είναι σαφές ότι η συμπεριφορά του πρώην πρωθυπουργού φέρνει σε δύσκολη θέση τη Ρηγίλλης. Γίνεται αντικείμενο συζήτησης σε πολιτικές και κοινωνικές συναντήσεις. Ξεκινάει από την πολιτική κριτική για το πώς έχει καταντήσει να συμπεριφέρεται ένας Καραμανλής και φτάνει στα όρια του κουτοπολιού για τις πολύωρες πα-

ρουσίες του σε γνωστά στέκια, τις πολυήμερες διακοπές του σε ημέρες κρίσης και ενώ το κόμμα του δίνει μια δύσκολη μάχη να ανακάμψει μετά το ιστορικά χαμηλότερο ποσοστό που πήρε.

Η Ρηγίλλης είναι έντονα προβληματισμένη και αναζητάει τη στρατηγική ώστε να προσπεράσει τον ύφαλο Καραμανλή. Τέσσερις είναι οι λόγοι που την κάνουν να αισθάνεται αδύναμη να το παλέψει:

1 Γίνεται μια συνεχής σύγκριση ανάμεσα στον Καραμανλή και τον Παπανδρέου. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αν και έκανε λάθη, έβαλε σκληρά μέτρα και ετοιμάζεται για δυσκολότερα (φορολογικό, Ασφαλιστικό κ.λπ.), συνεχίζει να έχει ανοχή. «Οι πολίτες αισθάνονται ότι ο πρωθυπουργός, ανεξαρτήτως αποτελέσματος, το παλεύει» είπε στην «Ε» πολιτικός αναλυτής. «Στους έξι μήνες έκανε τόσα μίλια και τόσες συσκέψεις στο Μαξίμου που δεν έκανε ο Καραμανλής στα πεντέμισι χρόνια. Ο ένας ήταν εξαφανισμένος και ο άλλος πανταχού παρών».

2 Η Ν.Δ. αναγκάζεται να απολογείται για τις επιλογές του πρώην προέδρου της. Δεν είχε τι να απαντήσει την ημέρα της συζήτησης του προϋπολογισμού, όταν ο Καραμανλής, αντί να είναι στη Βουλή, προτίμησε την μπάρα σε γνωστό στέκι του Κολωνακίου όπου πέρασε 10 ώρες. Το ίδιο έγινε με την πρόσφατη απουσία του από την προ ημερησίας συζήτηση που έγινε στη Βουλή για την οικονομία και βέβαια με την αναχώρησή του για τις πολυήμερες πασαλινές διακοπές του στην Ιταλία, την 25η Μαρτί-

ου, ημέρα που ο Γ. Παπανδρέου έδινε σκληρή μάχη στις Βρυξέλλες για το σχέδιο διάσωσης της ελληνικής οικονομίας και ο Α. Σαμαράς βοηθούσε όσο μπορούσε μέσα στους κόλπους του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. «Δεν κρατάει ούτε τα στοιχειώδη προσχήματα» είπε στην «Ε» στέλεχος της νέας ηγετικής ομάδας για τον Κ. Καραμανλή.

3 Πολιτικό πρόβλημα στη Ρηγίλλης δημιουργεί ο «αναχωρητισμός» του όπως τον αποκάλεσε στενός συνεργάτης του προέδρου της Ν.Δ. «Δεν είναι πια ένα θέμα που απλώς άπτεται της σφαίρας της ψυχολογίας» είπε. «Προκαλεί ουσιαστικό πρόβλημα στη Ν.Δ. Υπήρξε πρόεδρος του κόμματος για 12 χρόνια, πρωθυπουργός για πεντέμισι και με υψηλή δημοτικότητα πέραν της εκλογικής βάσης της Ν.Δ. Αντί να φροντίζει για την υστεροφημία του, κάνει τα αδύνατα δυνατά για να στείλει το μήνυμα ότι αδιαφορεί για τους πάντες και τα πάντα...». Δυσανασχετεί και ο κόσμος της Ν.Δ. που την τιμώρησε στις εκλογές ακριβώς γιατί πρόδωσε τις ελπίδες του.

4 Η οικονομία και η ασφάλεια, που αποτελούν την πρώτη προτεραιότητα στην πολιτική ατζέντα Σαμαρά, προσκρούουν καθημερινά στα λάθη και τις παραλείψεις της διακυβέρνησης Καραμανλή. «Ντρέπομαι για τον Δεκέμβριο του 2008» δήλωσε ο Πάνος Παναγιωτόπουλος. Οση κριτική και να γίνεται στον Χρυσόχοϊδη, ο Πανόπουλος είχε κάνει τα χειρότερα και αφού ήταν χρόνια υπουργός.

korai@enet.gr

Του ΓΙΩΡΓΟΥ
ΚΑΡΕΛΙΑ

Το ρεκόρ των Καγιέν και ο ανίκητος (;) φαύλος κύκλος

Η συμβατική ανάγνωση όσων έγιναν στη μέχρι τώρα πορεία της κυβέρνησης μπορεί να αποτυπωθεί στον τίτλο «εξάμηνος Γολγοθάς». Χωρίς καμιά υπερβολή, οι συνθήκες που αντιμετώπισε ήταν πρωτοφανείς, δύσκολα προβλέψιμες και γι' αυτό μπορεί να επικαλεστεί δικαιολογίες, για τους τρόπους αντιμετώπισης που χρησιμοποίησε.

Όμως, αν αναλογιστεί κανείς αυτά που ακολουθούν, συνδυάζοντάς τα με τους εφιαλτικούς αριθμούς, κάλλιστα μπορεί να πει ότι όσα είδαμε ως τώρα είναι μόνο ένα μέρος της νεοελληνικής οικονομικής μας τραγωδίας. Με άλλα λόγια «σιγά τον Γολγοθά», που έχουμε διανύσει. Τι θα γίνει αν ο εξάμηνος Γολγοθάς χρειαστεί να γίνει τετράχρονος;

«Ας τα βρουν ο Παπανδρέου, ο Παπακωνσταντίνου και ο επικεφαλής του Οργανισμού που είναι υπεύθυνος να βρίσκει δάνεια» είναι μια προφανής απάντηση. Αλλωστε, γι' αυτό εκλέξαμε τους δύο πρώτους και γι' αυτό εκείνοι διόρισαν τον τρίτο. «Να κόψουν τον λαιμό τους και να βρουν τη λύση». Φοβάμαι ότι, ακόμη κι αν το κάνουν, τέτοια λύση δεν θα βρουν. Εκτός αν γίνουν, γρήγορα και αποφασιστικά, δυο-τρία πράγματα που δεν έχουν γίνει στην Ελλάδα εδώ και δεκαετίες. Αν γίνουν μέσα σε ένα-δυο χρόνια, η αιωνία Ελλάς θα έχει καταφέρει άλλο ένα θαυμαστό επίτευγμα, το οποίο θα ισοδυναμεί με τετραγωνισμό του κύκλου.

Φέτος (2010) η χώρα θα δανειστεί παραπάνω από 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Του χρόνου θα χρειαστεί άλλα 65 και το 2012 άλλα 65 έως 70 δισεκατομμύρια. Αν συνυπολογίσουμε ότι το συνολικό χρέος της είναι σήμερα περί τα 300 δισεκατομμύρια ευρώ, το συμπέρασμα είναι ανατριχιαστικό: η χώρα είναι βυθισμένη στον φαύλο κύκλο του δανεισμού, από τον οποίο είναι δύσκολο να ξεφύγει. Με αποτέλεσμα να πληρώνει υπέρογκους τόκους, λόγω της εκτίναξης των επιτοκίων, τα οποία, κατά τα φαινόμενα, δεν μπορούν να τα τιθασεύσουν ούτε οι ευρωπαϊκές δηλώσεις συμπαράστασης ούτε ο Τριός.

Οπότε η επαναλαμβανόμενη εσχάτως δήλωση του πρωθυπουργού «μόνοι μας θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της χώρας», αποκτά πρόσθετη αξία. Αρκεί να καταφέρει να την περάσει και στη συνείδηση όσων Ελλήνων δεν πλήρωναν μέχρι τώρα. Εύκολο να το λες, δύσκολο να το κάνεις πράξη. Αλλο τόσο δύσκολο είναι να κάνει πράξη η κυβέρνηση αυτό που λέει και ξαναλέει ο πρωθυπουργός: «Περιορίζουμε τις δαπάνες, μπαίνει μαχαίρι στη σπατάλη». Διότι η λύση του οικονομικού προβλήματος της χώρας συνίσταται ακριβώς σ' αυτό το δίδυμο: έσοδα και σπατάλη.

Και για τα δυο υπάρχουν λύσεις και, προφανώς, το ξέρουν οι εντεταλμένοι να τις βρουν. Μέχρι τώρα έχουν βρει δυο πηγές εσόδων: περιορισμός εισοδημάτων και αύξη-

ση φόρων. Όμως και τα δυο είναι εύκολα, καθώς οι πηγές είναι δεδομένες. Αλλά δεν αρκούν. Αν και αυτή τη φορά το υπουργείο Οικονομικών αποτύχει να εντάξει κανονικά στο φορολογικό σύστημα εκατοντάδες χιλιάδες «αγνώστους», το αποτέλεσμα θα είναι μια από τα ίδια. Μόνο που σήμερα κάτι τέτοιο δεν το αντέχει το ημι-πτωχευμένο κράτος.

Για να το αποφύγουν, ο κ. Παπακωνσταντίνου και όσοι συντάσσουν το φορολογικό νομοσχέδιο πρέπει να βάλουν καλά στο μυαλό τους ένα πρόσφατο αποκαλυπτικό στοιχείο: η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο, κατά κεφαλήν, ποσοστό πολυτελών αυτοκινήτων στην Ευρώπη (και δη στα περίφημα Πόρσε Καγιέν). Φυσικά, θα ήταν λαϊκισμός να ισχυριστεί κανείς ότι θα λυθεί το οικονομικό πρόβλημα της χώρας αν συλληφθούν οι λίγες χιλιάδες που απολαμβάνουν αυτά τα καταπληκτικά μηχανήματα. Όμως, θα μπορούσε να λυθεί αν η Εφορία κατάφερνε να εντοπίσει τις εκατοντάδες

«Κάρβουνο», μακαριότατε;

Λένε ψέματα οι άγιοι μητροπολίτες μας; Να πέσει φωτιά να μας κάψει! Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να λέει ψέματα ο αρχιεπίσκοπος, ο οποίος φαίνεται σεμνός και λιτοδίαιτος άνθρωπος. Πρόσφατα μας είπε ότι τα περί αμύθητης εκκλησιαστικής περιουσίας είναι μύθος. «Ο θησαυρός είναι κάρβουνο», είπε επί λέξει. Όμως, πριν από κάμποσα χρόνια (το 1993), οκτώ μοναστήρια, που προσέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, αποτιμούσαν την περιουσία τους σε εφτά τρισεκατομμύρια (τότε) δραχμές. Δηλαδή, σημερινά 20 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ. Και μιλάμε μόνο για την περιουσία οκτώ μοναστηριών. Οπότε υπάρχει πολύ... κάρβουνο να φορολογηθεί. Θου Κύριε...

χιλιάδες, ίσως και εκατομμύρια, συμπολίτες μας, που συνδυάζουν σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, πισίνες κ.λπ. με μια φορολογική δήλωση λίγων χιλιάδων ευρώ. Να τους καλέσει, βρε αδερφέ, να εξηγήσουν πώς καταφέρνουν και τα συντηρούν. Και μετά όλοι μαζί να αναφωνήσουμε «θαύμα, θαύμα»!

Αρα, πρέπει να αναθεωρήσουν τα τεκμήρια-χάδια, που έχουν ανακοινώσει μέχρι στιγμής ότι θα ισχύσουν. Με χάδια δεν γίνεται τίποτα. Ούτε στα έσοδα ούτε στις σπατάλες (π.χ. στα νοσοκομεία, στη φαρμακευτική δαπάνη, στους εξοπλισμούς κ.λπ.).

Αλλιώς, οι συνεπείς φορολογούμενοι θα συνεχίσουν να πληρώνουν, το κράτος να δανείζεται αφειδώς, τα σπρεντ να μας βγάζουν τη γλώσσα. Και όλοι μαζί να τρέχουμε προς τη χρεοκοπία και προς την αγκαλιά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Ερχεται έτσι η ανάσταση;

karelias@enet.gr

Του ΔΙΟΓΕΝΗ ΚΑΜΕΝΟΥ

Το παράδειγμα Ομπάμα για Παπανδρέου-Σαμαρά

Δεν λειτούργησε σαν πιστόλι πάνω στο τραπέζι η απόφαση των ηγετών της ευρωζώνης για το σχέδιο διάσωσης της ελληνικής οικονομίας με τη συνδρομή και ΔΝΤ. Τα spreads συνεχίζουν την ανιούσα. Ξέσπασε και πόλεμος μεταξύ Ε.Ε. και ΔΝΤ για το ποιος θα έχει τον πρώτο λόγο στους όρους του δανεισμού. Πολύ κακό για το τίποτα, όπως είπε ο Σέξπιρ. Δαπανήθηκε ένα σημαντικό κεφάλαιο του διπλωματικού οπλοστασίου για ένα σχέδιο το οποίο:

1. Θα φτάνει τα 22 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως μας είπε υψηλόβαθμη κυβερνητική πηγή. «Φιστίκια», δηλαδή. Οι δανειακές ανάγκες της χώρας μόνο για το 2010 θα φτάσουν τα 55 δισεκατομμύρια και θα χρειαστεί άλλα 135 δισ. για το 2011 και το 2012, όπως προέβλεψε ο Π. Χριστοδούλου, γενικός διευθυντής του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους.

2. Το σχέδιο μπορεί να ζητηθεί μόνο για μία φορά. Δεν θα μπορούμε να το ζητάμε κάθε φορά που τα επιτόκια θα είναι απαγορευτικά στις αγορές.

3. Ούτε τα επιτόκια του σχεδίου θα είναι φθηνά. «Θα διαμορφώνονται με μη χαριστικούς όρους», αναφέρεται στο κείμενο της συμφωνίας.

Δεσφάζει να φέρει αν το χρειαστούμε, παρά θα μας σώσει. Στο γήπεδο «εμείς και οι αγορές» θα κριθεί η εθνική μάχη. Γι' αυτό και «πρέπει να καταφέρουμε μόνοι μας», όπως έχουν δηλώσει και ο Γ. Παπανδρέου και ο Α. Σαμαράς.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι οι κερδοσκοπικοί καιροφυλακτούν. Οι πρακτικές των ελληνικών κυβερνήσεων, όμως, ήταν που τους άνοιξαν την πόρτα. Και για να μη φτάσουμε στο ...1821 και τις διαχρονικές ευθύνες των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ., ας εστιάσουμε: Πρώτον, στην κυβέρνηση Καραμανλή, ιδιαίτερα το 2009 που άφησε το πλοίο «η Ελλάς» ακυβέρνητο ενώ το τσουνάμι της κρίσης χτυπούσε ακόμη και ισχυρές οικονομίες. Δεύτερον, στους πρώτες μήνες της κυβέρνησης Παπανδρέου. Παραπαίοντας μεταξύ των σοσιαλιστικών προθέσεων και της οικονομικής κατάρρευσης, καθυστέρησε να πάρει μέτρα. Χώρια

που οι δηλώσεις του πρωθυπουργού ότι η Ελλάδα βρίσκεται στο κατώφλι της χρεοκοπίας και του υπουργού Οικονομικών ότι η προσπάθεια μοιάζει με εκείνη του Τιτανικού να αποφύγει το παγόβουνο εκτόξευσαν στα ύψη τα spreads.

Ενοχα είναι και τα δύο κόμματα εξουσίας. Τώρα όμως ήρθε η ώρα της κρίσης. Και της ευθύνης. Αν δεν πείσουμε τις αγορές ότι δεν θα τους ξαναβγάλουμε τη γλώσσα και ότι όντως υπάρχει μια εθνική συστράτευση, το τούνελ θα είναι πολύ πιο μακρύ και σκοτεινό για τους πολίτες που κλήθηκαν να κάνουν οδυνηρές θυσίες.

Ο πρόεδρος Ομπάμα, ζητώντας την ψήφο των βουλευτών του Δημοκρατικού Κόμματος για τη μεταρρύθμιση του συστήματος παροχής περίθαλψης, που άνοιξε τις πόρτες του σε 32 εκατομμύρια ανασφάλιστων Αμερικανών, τους είπε:

Θα το επέβαλε

Ο Αντ. Σαμαράς κατηγόρησε τον Γ. Παπανδρέου ότι πήγε να κάνει μπλόφα με το ΔΝΤ και η Μέρκελ του απάντησε «Βλέπω τα χαρτιά σου». Είναι, όμως, μύθος αυτό. Θα το επέβαλε η νέα «σιδηρά κυρία», Άνγκελα Μέρκελ. Οι Γερμανοί αρνούνται να δεχτούν ότι αυτοί, που είναι οι πλουσιότεροι της Ε.Ε., επί έξι χρόνια δεν πήραν αυξήσεις και βγαίνουν στη σύνταξη στα 67, ενώ οι Έλληνες, που έχουν το υψηλότερο δημόσιο χρέος, έχουν καλύτερη ζωή και περισσότερα δικαιώματα. Ο κυβερνητικός συνασπισμός βρίσκεται σε πτώση, η κ. Μέρκελ έχει κρίσιμες εκλογές στις 9 Μαΐου σε Ρηνανία-Βεσφαλία και δίνει αγώνα να μην τη «μαυρίσουν».

«Ερχονται κάποτε στιγμές που έχει κάποιος την ευκαιρία να πραγματώσει τις ελπίδες που είχε για τον εαυτό του και την πατρίδα του, να υλοποιήσει τις υποσχέσεις που έδωσε. Σε αυτές τις ώρες πρέπει να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων. Δεν είναι σίγουρο ότι θα νικήσουμε, αλλά οφείλουμε να είμαστε ειλικρινείς με τους εαυτούς μας. Δεν είναι σίγουρο ότι θα πετύχουμε, αλλά έχουμε υποχρέωση να αφήσουμε όσο φως έχουμε μέσα μας να λάμψει».

Καλό θα ήταν να το διαβάσουν το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. Ο κοινωνικός αποκλεισμός (απολύσεις, οικονομική δυσπραγία κ.λπ.) απειλεί εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες. Οι συμμορίες αποθρασύνονται. Ο φόβος της κοινωνικής αναταραχής είναι υπαρκτός. Ιδιαίτερα αν υπάρξει η ανάγκη για νέα μέτρα από Σεπτέμβριο-Οκτώβριο.

Η αξιωματική αντιπολίτευση θα πρέπει να μη σκέφτεται μικροκομματικά και η κυβέρνηση να της δείξει ότι ακούει τις προτάσεις της, και κάποιες τις υιοθετεί. Η συναίνεση είναι όπως το τάνγκο, θέλει δύο. Αν και τώρα δεν σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, θα συμβεί αυτό που είπε ο Κ. Μητσοτάκης: «Αν η Ελλάς πτωχεύσει αύριο, αν υπάρχει βαθιά κοινωνική αναταραχή, θα θυμάται κανείς τα κόμματα; Θα αποτελούν θλιβερή ανάμνηση».

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ
ΚΟΠΑΗ